

भूमिदः सौदासो नाम राजा ॥ १७ ॥ इति अनु० नैलकंठेय्ये भारतभाबदीपेऽशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ॥ ७३ ॥ पवित्राणामिति शिष्टं उक्तादन्यत् ॥ ११२ ॥ ३॥ ४॥ ५॥ पुरागीतां पौराणीकथां ॥ ६ ॥ आ
 भीष्म उवाच वरमिदमिति भूमिदो विचित्र्य प्रवरमृषेर्वचनं ततो महात्मा ॥ व्यसृजत नित्यतात्मवान् द्विजेभ्यः सुबहुच गोधनमाप्तवांश्च लोकान् ॥ १७ ॥
 इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशास० दानधर्मे गोप्रदानिकेऽशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ युधिष्ठिर उवाच पवित्राणां पवि
 त्रं यच्छिष्टं लोके च यद्भवेत् ॥ पावनं परमं चैव तन्मे ब्रूहि पितामह ॥ १ ॥ भीष्म उवाच गावो महार्थाः पुण्याश्च तारयंति च मानवान् ॥ धारयंति प्रजाश्चेमाह
 विषापयसा तथा ॥ २ ॥ न हि पुण्यतमं किंचिद्गोभ्यो भरतसत्तम ॥ एताः पुण्याः पवित्राश्च त्रिषु लोकेषु सत्तमाः ॥ ३ ॥ देवानामुपरिष्ठाच्च गावः प्रतियवसंति वै ॥ द
 त्वाचैतास्तारयते यांति स्वर्गं मनीषिणः ॥ ४ ॥ मां धाता यौवनाश्वश्च ययातिर्नहुषस्तथा ॥ गावैर्ददंतः सततं सहस्रशतसंमिताः ॥ ५ ॥ गताः परमं कंस्यानं देवैरपि
 सुदुर्लभं ॥ अपि चात्र पुरागीतां कथयिष्यामि ते नघ ॥ ६ ॥ ऋषीणामुत्तमं धीमान् कृष्णद्वैपायनं शुकः ॥ अभिवाद्यान् हिकुरुतः शुचिः प्रयतमानसः ॥ ७ ॥ पितरं
 परिपश्यन् छद्दृष्टलोकपरावरं ॥ कोयज्ञः सर्वयज्ञानां वरिष्ठोभ्युपलक्ष्यते ॥ ८ ॥ किंच कृत्वा परं स्थानं प्राप्नुवंति मनीषिणः ॥ केन देवाः पवित्रेण स्वर्गमश्नंति वा विभो ॥
 ॥ ९ ॥ किंच यज्ञस्य यज्ञत्वं क्व यज्ञः प्रतिष्ठितः ॥ देवानामुत्तमं किंच किंच सत्तमिति परं ॥ १० ॥ पवित्राणां पवित्रं च यत्तद्ब्रूहि पितरम ॥ एतच्छ्रुत्वा तु वचनं व्या
 सः परमधर्मवित् ॥ पुत्राया कथयत्सर्वं तत्त्वेन भरतर्षभ ॥ ११ ॥ व्यास उवाच गावः प्रतिष्ठाभूतानां तथा गावः परायणं ॥ गावः पुण्याः पवित्राश्च गोधनं
 पावनं तथा ॥ १२ ॥ पूर्वमासन्नं शृंगवै गाव इत्यनुशुश्रुम ॥ शृंगार्थं समुपासंत ताः किल प्रभुमव्ययं ॥ १३ ॥ ततो ब्रह्मा तु गाः प्रायमुपविष्टाः समीक्ष्य ह ॥ ईप्सितं
 प्रददौ ताभ्यो गोभ्यः प्रत्येकशः प्रभुः ॥ १४ ॥ तासां शृंगाण्यजायंत यस्याया दृढमनो गतं ॥ नानावर्णाः शृंगवंत्यस्ताव्यरोचं तपुत्रक ॥ १५ ॥ ब्रह्मणा वरदत्तास्ताह
 व्यकव्यप्रदाः शुभाः ॥ पुण्याः पवित्राः सुभगा दिव्यसंस्थानलक्षणाः ॥ १६ ॥ गावस्तेजोमहद्विव्यंगवां दानं प्रशस्यते ॥ ये चैताः संप्रयच्छंति साधो वीतमत्सराः
 ॥ १७ ॥ ते वै सुरुतिनः प्रोक्ताः सर्वदानप्रदाश्च ते ॥ गवां लोकं तथा पुण्यमाप्नुवंति च ते नघ ॥ १८ ॥ यत्र दक्षामधुफलादिव्यपुष्पफलोपगाः ॥ पुष्पाणि च सुगंधीनि
 दिव्यानि द्विजसत्तम ॥ १९ ॥ सर्वा मणिमयी भूमिः सर्वकांचनवालुकाः ॥ सर्वर्तुसुखसंस्पर्शानिष्पंकानि रजाः शुभाः ॥ २० ॥

क्रिककृतः कृताक्रिकः ॥ ७॥ ८॥ ९॥

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ अशृंगा इत्यखुरा इत्यस्याप्युपलक्षणं गावो वै सत्रमासतशफावशृंगाणि सिषासं त्यस्तासां दशमे मासि शफाः शृंगाण्यजायंते ति श्रुतेः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥